

čarenjem anglicizama, stvaraju mostobrane za meka osvajanja.

No, mi smo bili i jesmo izloženi i drugim, tvrdim i krvavim osvajanjima iz okružja, a *susjedi iz pakla* nisu odustali od osvajačkih snova u gladi za hrvatskim zemljama. Predigra je kao i uvijek razaranje hrvatske kulture, poglavito hrvatskoga jezika. Nedavna Sarajevska deklaracija o nepostojecem policentričnom jeziku u službi je novoga srpskog memoranduma s ograncima koji prijete i jezičnim slobodama Hrvata u Bosni i Hercegovini. Dio potpisnika je iz Hrvatske, mješavina zombija i pete kolone, na podlozi knjige Snježane Kordić: Jezik i nacionalizam, u kojoj se hrvatskom narodu poriče pravo da svoj jezik naziva svojim, narodnim imenom. Usprkos Ustavu, usprkos hrvatskom kao jednom od službenih jezika Europske Unije. Kolika je bijeda hrvatske politike, vidjelo se kada je Ministarstvo kulture sufinanciralo taj opaki pamflet, a vidjelo se i kada sam ja u ime Hrvatskoga kulturnog vijeća prijavio dične sufinancijere DORH-u, a DORH odbio prijavu kao neosnovanu.

Uz te otvoreno neprijateljske čine prema hrvatskom jeziku i kulturi, čine koji podsjećaju na sudbinu i dr. Šretera, imamo i prikrivene koji se ne usuđuju doводити u pitanje hrvatski jezik, ali zaplotnjački nastoje okrnjiti dosege hrvatskih jezikoslovaca i vratiti kotač

barem malo unatrag prema olovnom dobu. Umjesto trija Babić-Ham-Moguš, pojavili su se *elitni* lingvisti Jovanović-Goldstein-Jozić, politika je zlorabila moć nad Institutom za jezik i jezikoslovlje i zapovjedila mu da izradi novi pravopis koji se kiti imenom hrvatski, a ta je nemušta kombinacija različitih dotadanih pravopisa upućena u škole. Ujedno je ukinuto Vijeće za normu hrvatskoga standardnog jezika i teško uvrijeđeni ugledni jezikoslovci na čelu s akademikom Radoslavom Katičićem.

Sada nam je sanirati štetu koja je učinjena političkim rezom u jezično tkivo, nastojati da se što prije donese Zakon o hrvatskom jeziku jer se pokazalo da ustavna odredba ne zaustavlja potkornjake, trebamo vratiti, i to žurno, Vijeće za normu i napokon osigurati da se suvremeni hrvatski jezik mirno razvija na temeljima svoga prirodnog povijesnog tijeka, u okrilju Hrvatske akademije za znanost i umjetnost, a ne državnoga tijela. I usporedo prevoditi tuđice koje osobito preko novih tehnologija kao salmonela truju organizam hrvatskoga jezika. Potreban nam je novi Bogoslav Šulek.

Na kraju, čestitam svim dobitnicima na natječaju za novu hrvatsku riječ, a gradu Pakracu zahvaljujem na gostoprimstvu.

Hrvoje Hitrec

NEPONOVLJIVA BAKA

Moja baka prava je **borkinja**, uvijek je aktivna i nikad se ne predaje. Nedavno je kao članica društva umirovljenika dobila bon za **opuštaonicu** i veliki popust na kupnju mobitela. Oduvijek sam željela mobitel na **dodirnik**, a baka je očito čitala moje misli i pristala

ispuniti mi želju. Htjela sam odmah krenuti u kupovinu i uvjeravala ju da ćemo se vratiti do početka njezine omiljene TV serije.

Baka je voljela svoje turske serije, ali je, naravno, mene voljela više pa smo krenule do **rasprodajnice**. Stari bakin auto vješto je gazio preko **uspornika**, a kad smo došli blizu **brzogriz**a, zamolila sam baku da stanemo kako bih kupila jednu **dvokrišku**.

Čovjek koji je otvorio brzogriz некоć je bio **bocar** i kad je skupio dovoljno novca, otvorio je brzogriz. Kad je čula njegovu priču, baka je kupila čak četiri dvokriške.

Uskoro smo stigli do parkinga i baka je otišla do **parkomata** koji joj nije vratio ostatak novca pa se počela svađati s njim kao da je uvjerena da ju parkomat čuje. Dobro je što je baš uvijek trijezna jer bi se sigurno svađala i s **alkomjerom** da joj ga policajac ponudi.

U rasprodajnici je bilo krasnih mobitela na dodirnik i ja se nisam mogla odlučiti te je kupovina potrajala. Bakina je serija sigurno već završila pa me pomalo grizla savjest. Putem sam se tako loše osjećala te sam se ispričala baki.

Ona se na to samo nasmijala i rekla mi da se ne brinem jer serija ionako ima **ponovak**, ali ovakav dan s unukom ne. Tu njezinu rečenicu nikad ne ću zaboraviti!

Ivana Josić, 6.c

VELIKI I MALI

vo proljeće potpuno će me izludjeti. Jučer sam šecući zapela o **uspor-nik** i pala, prekjucher sam pokvarila **daljinac** jer sam gledajući **ponovak** svoje omiljene serije nespretno zamahnula rukom i daljinac mi je ispao. Prije tri dana, kad sam **biciklirala** oko škole, naglo sam zakočila i pala na nos, a danas sam, noseći smeće u **smećnjak** prosula ga po cijeloj ulici. Užas! Moja majka kaže da sam vjerojatno zaljubljen. No nisam ja kriva – proljeće je i sve je moguće! Ali nisam ni jedina koja je očito *smotana*. Jučer se moja teta najprije biciklom zabila u **bocara**, a potom na **parkomatu** pokvarila izlaz za račune. Eno, još i sad računi izlaze kao na traci, no mama kaže da i njoj računi stalno dolaze... Kad bih mogla nacrtati **osjećajnik** koji pokazuje osjećaje, pored moga bi sigurno pisalo – *izgubljena*.

Sigurna sam da bi i Renatin bio poseban jer ona je prava **borkinja** i zato je moj uzor. Imala je tumor, no pobijedila ga je i sretnija je nego ikad. Njezin je tata također junak. Kad joj je bilo loše, u bolnicu je stigao za dvije minute! Eh, moj tata nema pojma voziti automobil i sigurno bi uzeo taksi. Uvijek zapne u prometu. (Za što baš uvijek kaže da nije on kriv, nego vozači koje bi češće trebalo *spajati*

na **alkomjer**). Prekjucher je pretjecao na cesti gdje nije bilo **pretjecajnika**. Sramota! Kad je išao u Zagreb, na **naplatnici** je zaboravio uzeti ostatak novca pa je službenik vikao za njim. Moja sestra malo je bolja vozačica od tate, no i ona je nedavno baš na **raskružju** ostala bez goriva. Nije se previše oko toga žvcirala. Uzela je slobodan dan na poslu i otišla u **opuštaonicu**. Čim se vratila s opuštanja, udavila nas je pričama o dijeti. Čisto sumnjam da će uspjeti! Za nju je **brzogriz** zakon. Ja se ne opterećujem dijeta i najviše volim kad mi mama složi jednu obilnu **dvokrišku** pa se pošteno najedem.

Moja mama je divna. Tata joj je nedavno kupio pametni telefon koji ima **dodirnik**, ali ona i dalje, umjesto da ga lagano pritišće, udara po njemu. Ne će me čuditi ako joj se pokvari za mjesec dana. Za godišnjicu braka mama je otišla u **daroteku** i kupila tati dar – medvjedića kojega je tata potajno dao meni. (Uistinu ne razumijem zašto, baš je sladak.) Ali zato je tata otišao u **rasprodajnicu** i kupio si parfem. Mami je tata odlučio priuštiti **rječarenje** na Zrmanji. Mamu je to užasnulo, ali morala je prihvatiti... Ah, ti odrasli! Ponašaju se kao djeca, zar ne?

Anđela Šapina, 6.c